

MÜNEBBİHAT 14

Eûzü billâhi mine'ş-şeytâni'r-racîm.

Bismillâhi'r-rahmâni'r-rahîm.

Elhamdü lillâhi Rabbi'l-âlemin... Ve'l-âkıbetü li'l-müttakîn... Ve's-salâtü ve's-selâmü alâ seyyidinâ Muhammedin ve âlihî ve sahbihî ecmaîn...

Mefhar-i mevcûdât Muhammed Mustafâ râ salevât!

Seyyidü's-sâdât Muhammed Mustafâ râ salevât!

Habîb-i Hüdâ Muhammed Mustafâ râ salevât!

Bunları hep okuyup geçiyoruz ama üzerinde durulması lazım... Tekrarlamak daha iyi olur gibi...

Hazret-i Osman'ın sözü:

“Beş vakit namaza devam edenlere, Allahu Teala dokuz keramet ihsan eder:

Onları sever.

Bedenleri sıhhatli olur.

Melekler onları korur.

Bereket evlerine iner.

Yüzlerinde salihler siması görülür.

Kalpleri yumuşak olur.

Sırattan şimşek gibi geçerler.

Cehennemden de Cenab-ı Hak onları korur.

Cennette de peygamberlerin civarında olurlar.” Allah nasip etsin inşallah...

Hazret-i Ali Efendimiz de:

“Ağlama üç çeşittir:

Allah’ın azabından korkarak ağlar.

Allah’ın gazabından korkarak ağlar.

Allah’tan ayrı kalmaktan korkarak ağlar.” demiş.

Dün bir efendi geldi. Nerede vaazda dinlediye “Yüce Allah bizi kendi ruhundan yarattı. Bu yüzden biz yine ona döneceğiz. Bu dünyada ona layık olup olmamak meselesi var... Layık olmayanlar, ona dönemeyecekler. Cehennem budur.” demiş. Onun aklı ermemiş, bana sordu. Ben dedim: “Cehennemi Allah yaratmış; mahlûktur, ceza evidir. Kendinden ayrılır, ayrılmaz; o ayrı mesele... O ceza evine

herkes atılacak.” dedim.

Ağlayış üç çeşit deyince aklıma geldi de... Allahu Teâla’dan ayrı kalmaktan korkarak ağlamak. Allah’ın rahmetinden, fazlından, kere minden kesilme korkusu...

“Cehennemden korkarak ağlamak, günahların affı içindir. Allah’ın gazabından korkarak ağlayanların ayıpları temizlenir. Ayrılık korkusuyla ağlayanlar da velilik derecesine erişir.” demiş.

“Cehennemden korkarak ağlamanın kazancı, azaptan kurtulmaktır. Allah’ın gazabından korkarak ağlayanların kazancı cennette derecelerdir. Allah’tan ayrılmak korkusundan ayrılanların kazancı da onu görmek, meleklerin ziyaretine nail olmaktır.”

Misvak hakkında söylendi, “Misvak kullanmanın on fazileti var:” diyerek...

Ağzı temizler.

Hak razı olur.

Şeytan uzak kalır.

Rahman sever, melekler sever

Diş etleri sıkışır.

Balgamı keser.

Ağzın kokusunu giderir.

İçerdeki safrayı giderir.

9. Gözleri şifalıdır.

10. Baygınlığı da giderir; ya ölür, ya kalır.” demiş.

Peygamber Efendimiz yine buyurmuş ki:

الصَّلَاةُ بِالسَّوَاكِ أَفْضَلُ مِنْ سَبْعِينَ صَلَاةً بِغَيْرِ سَوَاكِ

“Misvak ile kılınan iki rekât namaz, misvaksız kılınan yetmiş rekât namazdan üstündür.” demiş.

Bazan kusurlarımız oluyor, yapmadığımız zamanlar oluyor. Aceleye mi geliyor, nasıl oluyor. Buna dikkat etmemiz lazım.

Ebubekir Sıddık Hazretleri diyor ki:

“Her kime Allahu Teala şu on hasleti verirse dünya ve ahiret felaketlerinden kurtuluş bulmuştur.”

—Bunu dün okuduk, ama çok hoşuma gitti benim... Allahu Teala nasip etsin hepimize...—

“Mukarrabin denilen büyük evliyaların, takva sahiplerinin derecesine erişir, bu on şey kime verilmişse:

Daima sadakat, daima doğru söylemek ve kanaatkâr bir kalp...

Sabırla beraber şükür...

Fakirlik ile beraber zühd... Bu fakir bizim bildiğimiz memleketin fakirleri değil, parasız fakirler değil... Asıl fakirin adı sufiler... Sufilere fakir derlermiş. Çünkü onlar dünyadan ilgisini kesmiş, Allah’a kendilerini vermişler, işleri ibadettir. Cüneyd ve emsali kimseler... Cüneyd zengin adammış, fakat onlara fakir diyorlar. Çünkü, altı yüz rekât namaz kılmadan dükkânı açmayan ne olacak artık ya?.. Ne karcık dükkânda duruyor; demek ki, gece gündüz ibadet ediyor. Bütün o sufilerin adı fukaradır.

Cenab-ı Peygamber’e geldiler bunlar dediler ki:

“Zenginler bu kadar para veriyor, zekât veriyor, sadaka veriyor, hayır hasenat yapıyor. Biz ise bunları yapamıyoruz.” dediler.

İbadetle uğraştıklarından dolayı bundan

mahrumlar.

“Sizin tesbihleriniz, yaptıklarınız onlardan üstündür.” dedi, onları öyle teselli etti.

Daimi fakirlikle beraber zühd, sufilik; bu herkesin yapacağı şey değil... Bugün sufi yok! Mesela, dervişlik tabir ediyoruz bugün, sufiliğin yerini dervişlik denilen isim tutuyor, ama derviş denen kimse yok yani. Hep isimden ibaret... Bu fakirliği ve zühdü kim yapacak? Herkesin gözü rahatlıkta...

Daima tefekkür ve açlık... Düşüneceksin, ama açlıkla beraber düşüneceksin.

Çünkü hakikaten açlıkta çok fayda var... Şimdi bizim dizlerimiz ağrıyor, dünyanın hapını yutuyorduk. Şurada beş on gün içinde hepsi eridi gitti. Bu açlık çok büyük nimet fakat biz onun kıymetini bilmiyoruz. Ama aç olup da böyle, hastaların açlığı gibi değil ya...

Tokluk insana tembellik veriyor, işletmiyor, uyku getiriyor. Birçok zararı var...

Daima hüznle beraber korku... Hüznle korku beraber olacak, hüznlü bir korku. Tefekkürle beraber açlık, hüznle beraber korku...

Çalışmakla beraber bedenün mütevâdî'ün... Hem çalışma gayretin olacak, hem tevazu olacak!

Daima rıfk ve rahmün hâdırun... Daimi bir yumuşaklıkla beraber, daima acıma hissi... Hem acıma ve merhamet sahibi olmak hem de yumuşak huy...

Daima örtülü ve hayâlî olmak...

Faydalı bir ilim ve hilmle beraber olmak... Hem ilmi, hem de hilmi olması lazım!..

Bugün rıfk ile hilmi anlatmak istedim, ama yapamadım galiba... Rıfk yumuşaklık olmakla beraber bu tabii bir şeydir. Yumuşak tabiatlıdır, tatlı tatlı söyler, tatlı tatlı dinler. Her şeyi tatlıdır. O iyi... Hilm ise kuvvet sahibinde olur. Kuvvet ve kudret sahibiyken, ceza verebilecekken affetmek...

Hazret-i Osman, hilm tabiatlı idi. Evinin etrafını sardılar, öldürecekler... Medineliler geliyor, "Emret de bunları dağıtalım, eşkıyaları

dağıtalım!” diyorlar. “Benim için bir kişinin canının yanmasını istemem!” dedi. “Ben kurtulacağım, siz burada dövüşeceksiniz de burununuz kanayacak, yazık olacak; bunu istemem ben!” dedi. Kuvveti varken yaptırtmıyor bunu... Şimdi biz dünyayı altüst ediyoruz, menfaatimize bir zarar gelecek olursa...

Sultan Abdülhamid’e de öyle derler. Ona da işte telgraflar gelmiş etraftan ki “Emret, gelen isyancıları biz kovalayalım!” demişler. O da mübarek, “İlahi takdir ne ise o olsun, benim için kimse ölmesin!” diye müsaade etmemiş. O telgraflardan bir kısmını da okumuştum ben.

Daimî iman ile akıl... Akıllı bir iman, aklıyla beraber iman, kâmil bir iman demek... Daimi bir surette, gelip geçici bir iman değil...

Bak bugün bizim cemaat azalıverdi. Akşam Kadir gecesi geçti, bizim cemaat azaldı. Bayramdan sonra ne olur, bakalım..

(Cemaatten birisi:)

—Bu nasihatleri unutuveriyoruz, aklımızda kalmıyor...

—Hepimiz öyle... Kolay iş değil... Gençlik lazım; ikincisi, daima tekrar lazım! Hafızlıklar

mesela, çok tekrarladıkları için kuvvet buluyor. Çok tekrarlanmayan şeyler unutuluyor. Sonra yaşlılıkta öğrenilen, suya yazılan yazı gibi derler. Suyun üzerinde yazı ne kadar durur? Gelir, geçer. Gençlikte öğrenilen de mermer yazılan yazı gibi oluyor.

وَقَالَ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَشْرَةٌ لَا تَصْلُحُ بِغَيْرِ
عَشْرَةٍ لَا يَصْلُحُ الْعَقْلُ بِغَيْرِ وَرَعٍ وَلَا الْفَضْلُ بِغَيْرِ عِلْمٍ
وَلَا الْفَوْزُ بِغَيْرِ خَشْيَةٍ وَلَا السُّلْطَانُ بِغَيْرِ عَدْلِ
وَلَا الْحَسَبُ بِغَيْرِ آدَبٍ وَلَا السُّرُورُ بِغَيْرِ أَمْنٍ
وَلَا الْغِنَى بِغَيْرِ جُودٍ وَلَا الْفَقْرُ بِغَيْرِ قَنَاعَةٍ
وَلَا الرَّفْعَةُ بِغَيْرِ تَوَاضُعٍ وَلَا الْجِهَادُ بِغَيْرِ تَوْفِيقٍ

Bugün Hz. Ömer'in sözlerini dinleyeceğiz:
“On şey, diğer bir onsuz olmaz:

(*Lâ-yaslühu'l-aklû bi-gayri vera'*) Takva denilen şey olmadıkça akıl para etmez. Akıllı çok ama takva yok, korkusu yok Allah'tan, şüphelilerden kaçınamıyor; o akıl para etmez.

(*Ve le'l-fadlû bi-gayri ilmin*) İlimsiz de fazilet para etmez.

(*Ve le'l-fevzü bi-gayri haşyet*) Allah'tan korkmadan kurtuluş olmaz.

(*Ve le's-sultân bi-gayri adlin*) Adaletsiz de sultan olmaz. Sultan olacaksa adalet de olacak onda...

5 (*Ve le'l-haseb bi-gayri edeb*) Ben falan adamın oğluyum der; iyi ama edebi yok... Kaç para eder senin falan adamın oğlu oluşun?

(*Ve le's-sürür bi-gayri emnin*) Emniyetsiz olan sevince de itibar etmiyor.

(*Ve le'l-gınâ bi-gayri cûdin*) Cömertlik olmayan zenginliğin de kıymeti yoktur. Zenginlik ancak cömertlikle birlikte olacak.

(*Ve le'l-fakru bi-gayri kanâatin*) Kanaatsiz fakirliğin de kıymeti yoktur. Fakirsen kanaat edeceksin olana...

(*Ve le'r-rifatü bi-gayri tevâdu'*) Tevazusuz yükselmenin de kıymeti yoktur.

(*Ve le'l-cihâd bi-gayri tevfikın*) Cihat da ilahi yardım iledir. Kuvvetin çok olur, her şeyin mükemmel olur; fakat mağlup olursun..."

Onun için, geçen bir yerde okudum da çok hoşuma gitti: Cenab-ı Hakk'ın eli o

dövüşenlerin üzerinde imiş. Hangi tarafa mey-
lederse, o taraf galip gelirmiş.

İlahi yardım, yani Allah'ın hidayeti senin or-
dunla olursa her şey mükemmel olur. Bizim az
bir kuvvetimiz yok ama Allah muhafaza et-
sin...

وَقَالَ عُثْمَانُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَضِيعُ الْأَشْيَاءَ عَشْرَةَ
عَالِمٍ لَا يُسْأَلُ عَنْهُ وَعِلْمٌ لَا يُعْمَلُ بِهِ وَرَأَى صَوَابُ
لَا يُقْبَلُ وَسِلَاحٌ لَا يُسْتَعْمَلُ وَمَسْجِدٌ لَا يُصَلَّى فِيهِ
وَمُصْحَفٌ لَا يُقْرَأُ عَنْهُ وَمَالٌ لَا يُنْفَقُ مِنْهُ وَخَيْلٌ
لَا يَرْكَبُ وَعِلْمُ الزُّهْدِ فِي بَطْنٍ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا
وَعُمْرٌ طَوِيلٌ لَا يَتَزَوَّدُ فِيهِ لِسَفَرِهِ

Hız. Osman da diyor ki:

(*Adyâul eşyâi aşeretün*) On şey zarardan-
dır:

(*Âlimün lâ-yüs'elü anhü*) Kendisinden soru
sorulmayan âlimin ilmi zarardandır.

(*Ve ilmün lâ-ya'melü bihî*) Amel edilmeyen
ilim de zarardandır.

(*Ve re'yün savâbün lâ-yukbel*) Adam doğru söylüyor, doğru yol gösteriyor; ama kimse kabul etmiyor onu... O da zarardandır.

(*Ve silâhun lâ-yüsta'mel*) Silahın var ama kullanmıyorsun, kullanamıyorsun; o da zarardandır.

(*Ve mescidün lâ-yüsallâ fîh*) Mescit var, içinde namaz kılan yok; o da zarardandır.

(*Ve mushafun lâ-yukra*) Evde Kur'an duruyor ama okuyan yok; o da zarardandır.

(*Ve mâlün lâ-yünfaku minhu*) Mal var, ama paylaşma yok; o da zarardandır.

(*Ve haylün lâ-yürkeb*) At var ama binen yok; o da zarardandır.

(*Ve ilmü'z-zühdi fi-batni men yüridu'd-dünyâ*) Bir de zühd ilmine vakıf, ama maksadı karnını doyurmak, onunla dünyayı istiyor; onun da kıymeti yok...

(*Ve umrun tavîlün lâ-yetezevvedü fîhî li-seferihî*) Bir de çok uzun ömrü var ama ahirete bir hazırlık yapmamış; o da zarardandır.

Çok güzel sözler bunlar!

وَقَالَ عَلِيُّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ الْعِلْمُ خَيْرُ مِيرَاثٍ وَالْأَدَبُ
خَيْرُ حِرْفَةٍ وَالتَّقْوَى خَيْرُ زَادٍ وَالْعِبَادَةُ خَيْرُ بَصَاعَةٍ
وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ خَيْرُ قَائِدٍ وَحُسْنُ الْخُلُقِ خَيْرُ قَرِينٍ
وَالْحِلْمُ خَيْرُ وَزِيرٍ وَالْقَنَاعَةُ خَيْرُ غِنَى وَالتَّوْفِيقُ
خَيْرُ عَوْنٍ وَالْمَوْتُ خَيْرُ مُؤَدِّبٍ

Hız. Ali de şöyle demiş:

(El-'ilmü hayrû mirâsin) İlim mirasların en hayırlısıdır.

Edep de en hayırlı sanattır.

Takva da en hayırlı azıktır.

İbadet de en hayırlı maldır.

Salih amel de en hayırlı öncüdür.

Güzel ahlak da en iyi arkadaştır.

İlim en hayırlı vezirdir.

Kanaat de en hayırlı bir zenginliktir.

Allah'ın yardımını en hayırlı yardımcıdır.

Ölüm de en hayırlı terbiye edicidir. Ondan ders alamadın mı, hiçbir şeyden ders alamazsın.

Efendimiz: “Size iki tane ibret bıraktım: Birisi canlı, birisi cansız... Canlı olan Kur’an... Cansız olan da ölüler. Onlardan ders alamayan, başka bir şeyden ders alamaz!” buyurmuş.

Okur insan kitapları... Bakar mezarlıklara, onları görür, tefekkür eder: “Onlar da bizim gibi büyük büyük insanlardı. Bak, bugün burada sesiz yatıyorlar! Bir gün de sıra bize gelecek...” diyerek biraz düşünürse insan, ibret alır.

وَقَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَشْرَةٌ مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ هُمْ كُفَّارٌ
بِاللَّهِ الْعَظِيمِ وَيَطُنُّونَ أَنَّهُمُ الْمُؤْمِنُونَ الْقَاتِلُ بِغَيْرِ
حَقٍّ وَالسَّاحِرُ وَالِدِّيُّوثُ الَّذِي لَا يُغَارُّ عَلَى أَهْلِهِ
وَمَائِعِ الزَّكَاةِ وَشَارِبُ الْخَمْرِ وَمَنْ وَجَبَ عَلَيْهِ
الْحَجُّ فَلَمْ يَحُجَّ وَالسَّاعِي فِي الْفِتَنِ وَبَائِعِ السِّلَاحِ
مِنْ أَهْلِ الْحَرْبِ وَنَاكِحِ الْمَرْأَةَ فِي دُبْرِهَا وَنَاكِحِ
ذَاتِ رَحِمٍ مُحَرَّمٍ إِنْ عَلِمَ هَذِهِ الْأَفْعَالُ حَلَالًا فَقَدْ كَفَرَ

Peygamber Efendimiz buyurmuşlar ki: (Aşeretün min hâzihi'l-ümmeti hüm küffârün

billâhi'l-azîm) “Bu ümmetten on kişi, on sınıf Allah’a kâfirdirler. (ve *yezunnûne enne-hümü'l-mü'minûn*) Onlar da kendilerini mümin zannederler. Kendilerini mümin zannettikleri hâlde Allah’a küfredicilerdendirler:

(*El-kâtilü bi-gayri hakkın*) Haksız yere adam öldüren.

(*Ve's-sâhir*) Sihirle meşgul olan.

(*Ve'd-deyyûs ellezî lâ-yüğaru alâ ehlihî*) Ailesinin iffetini ve onurunu korumayan insan.

Ne yapacağız şimdi biz bilmem? Şimdi ailesini kimse korumuyor. Allah Allah...

(*Ve mâniü'z-zekât*) Zekâtı meneden... Zekatını vermeyen.

(*Ve şâribü'l-hamr*) İçki içen...” Bugün içmeyen pek nadirdir. Hatta Allah esirgeye duymuştum da, ölürken de adamın ağzına şarap veriyorlarmış. Ölümü anlamasın, sarhoşken gitsin diyerek...

(*Ve men vecebe aleyhi'l-haccı felem yehüc*) “Hac vacip olduğu hâlde, hacca gitmeyen insan...Ekonomik açıdan, sağlık açısından hacca gitmeye müsait, ama gitmiyor.

(*Ve's-sâî fil fiten*) Fitnelere gayret edenler, fitne çıkarmaya çalışanlar... Toplumda dirlik ve düzeni bozanlar.

(*Ve bâiu's-silâhi min ehli'l-harb*) Kâfirlere silah satanlar... İçinden yaşadığı topluma, devlete, millete ihanet eden.

(*Ve nâkihu'l mer'eti fi dübürihâ*) Eşlerine hakları olmayan yerden yaklaşan erkekler... Helal olanı, doğru olanı yapmayanlar.

(*Ve nâkihu zâtü rahimi*) Mahremlerini nikâh edenler..." Allah esirgeye... Buna şimdilerde ensest ilişki de diyorlar. Çok vahim, çok kötü... Aileyi bitirir. Toplumu bitirir.

(*İn alime hâzihi'l-efâle halâlen fe-kad ke-fer*) "Bu fiilleri helal sayan kimse muhakkak kâfir olmuştur."

Mahremlerini nikâh edenler derken, geçen bir mesele . geldi: Bulgaristan'dan gelmiş delikanlı... Kadın da gelmiş buraya... Bunlar bir anneden süt emmişler vaktiyle... Fakat süt-kardeşi olduklarını da bilmiyorlar. Evlenmişler burada... Şimdi Bulgaristan'dan diğer tabaka gelmiş. "Aaa, siz nasıl evlendiniz?.. Siz falan kadından beraber emmediniz mi?.. Kardeş

değil misiniz siz?..” O da bilmiyor, o da bilmiyor. “Ne yapacağız?” diye sordular. Müftülüğe yolladım. Ne yaparlarsa yapsınlar gayrı... Birkaç tane de çocuk olmuş ortada... Allah esirgeye...

Bu bilmeyerek kaza olmuş. Fakat bilerek de akrabası alınmaz ya... O akrabalardan evlenirse; bunlar da Müslümanım derler, fakat kâfirlerden olurlar.

وَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ لَا يَكُونُ الْعَبْدُ فِي السَّمَاءِ
وَلَا فِي الْأَرْضِ مُؤْمِنًا حَتَّى يَكُونَ وُصُولًا وَلَا يَكُونَ
وُصُولًا حَتَّى يَكُونَ مُسْلِمًا وَلَا يَكُونَ مُسْلِمًا
حَتَّى يَسْلَمَ النَّاسُ مِنْ يَدِهِ وَلِسَانِهِ وَلَا يَكُونَ مُسْلِمًا
حَتَّى يَكُونَ عَالِمًا وَلَا يَكُونَ عَالِمًا
حَتَّى يَكُونَ بِالْعِلْمِ عَامِلًا وَلَا يَكُونَ بِالْعِلْمِ عَامِلًا
حَتَّى يَكُونَ زَاهِدًا وَلَا يَكُونَ زَاهِدًا
حَتَّى يَكُونَ وَرِعًا وَلَا يَكُونَ وَرِعًا حَتَّى يَكُونَ
مُتَوَاضِعًا وَلَا يَكُونَ مُتَوَاضِعًا حَتَّى يَكُونَ عَارِفًا

بِنَفْسِهِ وَلَا يَكُونُ عَارِفًا بِنَفْسِهِ حَتَّى يَكُونَ عَاقِلًا فِي الْكَلَامِ

Yine Peygamber Efendimiz buyurmuş ki:

(Lâ yekûnü'l-abdü fi's-semâi velâ fi'l-ardı mü'minen) Mümin ne yerde ne gökte mümin olur *(hattâ yekûne vusûlen)* Allah'a ulaşamadıkça...

(Ve lâ-yekûnü vusûlen hattâ yekûne müslimen) Fakat o ilahi kavuşma da ancak Müslümanlıkla olur. Müslüman olmadan Allahu Teâla'ya kavuşma olmaz.

(Ve lâ-yekûnü müslimen hattâ yüsli men nâsü min yedihî ve lisânihî) Ama Müslüman da olamaz, insanlar onun elinden ve dilinden selamette olmadıkça.

(Ve lâ-yekûnü müslimen hattâ yekûne âlimen) Âlim olmadıkça da yine öyle tam bir Müslüman olamaz.

(Ve lâ-yekûnü âlimen hattâ bi'l-ilmi âmilen) İlmiyle amel etmedikçe de âlim olamaz.

(Ve lâ-yekûnü bi'l-ilmi âmilen hattâ yekûne zâhiden) Zahid olmadıkça da ilmiyle

amel edemez.

(*Ve lâ-yekûnü zâhiden hattâ yekûne verian*) Zahid de olmaz, şüpheli şeylerden kaçınmadıkça.

Arabistan'da birçok şeyler satıyorlar şişelerde... Kola mı diyorlar, ne diyorlar; çeşitleri var. Fakat takva sahibi yerli Müslümanlar onları içmiyorlar. Biz de bilmeden içtik bir vakit... Sonra dediler ki:

Bunlar içilmez yahu!” dediler.

“Neden?”

“Bunları yapanların zaten ne olduğu belli değil... Dış memleketlerden geliyor. İçlerine neler koyuyorlar, bilmiyoruz. Bunlar takva ehline yakışmaz. Allah'tan korkan insanların şüpheli şeylerden kaçınmaları lazım!” dediler.

(*Ve lâ-yekûnü veraan hattâ yekûnü mütevâdian*) Mütevazı bir insan olmadıkça da takva sahibi olamazsın.

(*Ve lâ-yekûnü mütevâdian hattâ yekûne ârifin bi-nefsihî*) Nefsine ârif olmayan da mütevazı olamaz.

(*Ve lâ-yekûnü ârifin bi-nefsihî hattâ*

yekûne âkîlen fi'l-kelâm) Nefsini de bilenlerden olmaz ağzından çıkanı bilmedikçe... Ne dediğini bilmeyen adam kendini de bilmez.

وَقِيلَ رَأَى يَحْيَى بْنُ مُعَاذٍ الرَّازِي رَحِمَهُ اللَّهُ فَقِيهًا
رَاغِبًا فِي الدُّنْيَا فَقَالَ يَا صَاحِبَ الْعِلْمِ وَالسُّنَّةِ
قُصُورُكُمْ قَيْصَرِيَّةٌ وَبُيُوتُكُمْ كِشْرَوِيَّةٌ وَمَسَاكِنُكُمْ
قَارُونِيَّةٌ وَأَبْوَابُكُمْ طَالُوتِيَّةٌ وَثِيَابُكُمْ جَالُوتِيَّةٌ
وَمَذَاهِبُكُمْ شَيْطَانِيَّةٌ وَضِيَاعُكُمْ مَارِدِيَّةٌ وَوَلَايَتُكُمْ
فِرْعَوْنِيَّةٌ وَقُضَاتُكُمْ عَاجِلِيَّةٌ أَصْحَابُ رَشْوَةٍ
غَشَّاشِيَّةٌ وَمَمَاتُكُمْ جَاهِلِيَّةٌ فَإِنَّ الْمُحَمَّدِيَّةَ

Yahya İbn Muaz demiş ki:

(Yâ sahibe'l-ilmi ve's-sünneti) Ey ilim sahipleri, ey sünnete riayet eden âlimler!

(Kusûruküm kayseriyyetün) Şu köşklerinize bakın; köşkleriniz kralların evine benziyor.

(Ve büyûtüküm kisreviyyetün) Evleriniz de saraylara benziyor.

(Ve mesâkiniküm kârûniyyetün) Meskenleriniz de Karun'un meskenlerine benziyor.

(*Ve ebvâbüküm tâlûtiyyetün*) Kapılarınız da Talut devrinin kapılarına benziyor.

(*Ve siyâbüküm câlûtiyyetün*) Giysileriniz de Calut devrinin insanların giysilerine benziyor.

(*Ve mezâhibüküm şeytâniyyetün*) Mezhepleriniz, gittiğiniz yolunuz da şeytanın işine benziyor.

(*Ve dıyâuküm mâridiyyetün*) Yok olmanız inatçı kötü kimselerin helakine benziyor.

(*Ve vilâyetüküm fir'avniyyetün*) İdareleriniz de Firavun idaresi...

(*Ve kuddâtiküm âciliyyetan ashâbü rişvetin gaşâşiiyyetin*) Kadılarınız, hâkimleriniz de rüşvet alırlar, zulmederler.

10- (*Ve memâtüküm câhiliyyetün*) Ölümünüz de cahiliye ölümüdür.

(*Fe-eyne Muhammediyyeti*) “Nerede Muhammed ümmeti?..”

Allah affetsin kusurlarımızı, günahlarımızı...

أَيُّهَا الْمُنَاجِي رَبُّهُ بِأَنْوَاعِ الْكَلَامِ
وَالطَّالِبُ مَسْكَنَهُ فِي دَارِ السَّلَامِ
وَالْمَنْسُوفُ لِلنَّوْبَةِ عَامًّا بَعْدَ عَامٍ
وَمَا أَرِيكَ مُنْصِفًا لِنَفْسِكَ بَيْنَ الْإِنَامِ
إِنَّكَ لَوْ رَافَقْتَ يَوْمَكَ يَا غَافِلٌ بِالصِّيَامِ
وَاحْبَبْتَ طُولَ لَيْلِكَ بِالْقِيَامِ
وَاقْتَصَرْتَ بِالْقَلِيلِ مِنَ الْمَاءِ وَالطَّعَامِ
لَكُنْتُ أَمْرِي أَنْ تَنَالَ شَرَفَ الْمَقَامِ
وَالْكَرَامَةِ الْعَظِيمَةِ مِنْ رَبِّ الْإِنَامِ
وَالرِّضْوَانُ الْأَكْبَرُ مِنْ ذِي الْجَلَالِ وَالْأَكْرَامِ

Şair demiş ki:

*Eyyühe'l-münâcî rabbehû bi-envâil kelâm,
tâlibü meskenetü fi-dâri's-selâm]*

“Çeşitli, dillerle Cenab-ı Hakk’a yalvaran
ey insan; cenneti istiyorsun talebin o... Çok
yalvarıyorsun güzel, güzel...”

*Vel mütesevvifü li't-tevbeti âmen ba'de
âmin*

Ve mâ-erâke münsıfen li-nefsike beyne’l-enâm

“Tövbeyi erteleyen kişi, (bunu) yıldan yıla atar durur. Ve ben seni, insanlar arasında kendine karşı insaflı (adil) davranan biri olarak görmüyorum.”

İnneke lev râfakte yevmeke yâ gâfilü bi’s-siyâm

Ve ahyeyte tüle leyleke bi’l-kıyâm

“Ey gafil! Sen bu gününü oruca arkadaş etseydin, uzun geceni kalkıp ibadetle ihya etseydin;”

Vaktesarte bi’l-kalîl mine’l-mâi ve’t-taam

Le-künte ahrâ en-tenâle şerefe’l-makam

“Suda ve yemekte az ile yetinseydin; şerefli makamlara ulaşmaya layık olurdun!”

Vel kerâmete’l-azimete min rabbi’l-enâm

Ver rıdvânü’l-ekberi min zi’l-celâli ve’l-ikrâm

“Âlemlerin Rabbinin büyük kerametlerine ve büyük rızasına da erişirdin!”

Allah cümlemize nasip etsin inşallah...

Allah kusurlarımızı affetsin... Suçlarımızı ve günahlarımızı, iyiliklere ve sevaplara çevirsin. Bizlere yardım etsin. Onun yardımı olmadan ne kadar çabalasak da olmaz. Bunları da senden isteriz ya Rabbi!..

Mübarek Ramazanın ihsanlarından, Kadir gecesinin ihsanlarından bizleri mahrum etme ya Rabbi! Cemalinle, lütfunla bize ikram eyle ya Rabbi! Cennetini cümlemize ikram eyle ya Rabbi! Hayırlı bir şekilde ahirete göçüşler de nasip eyle, çoluk çocuklarımızı da affeyle ya Rabbi!

el-Fatiha!

Mehmet Zahid KOTKU

27 Ramazan 1394 / Ekim 1974

İskenderpaşa Camii

[Bütün Mehmed Zahid KOTKU/](#)

[Münebbihat Dersleri'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

SERVER
KÜRSÜ